

ด้านการปฏิบัติตน

๑. วินัยและการรักษาวินัย

๑.๑ การแสดงออกทางอารมณ์ กริยา ท่าทาง และการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะต่อผู้เรียน

ข้าพเจ้าแสดงออกทางอารมณ์ กริยา ท่าทาง และการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะต่อผู้เรียน เช่น การพูดจาไพเราะประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกศิษย์ ยึดหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาในการดำเนินชีวิต เพื่อให้ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เป็นอย่างดี

๑.๒ การแสดงออกทางอารมณ์ กริยา ท่าทาง และการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น

ข้าพเจ้าแสดงออกทางอารมณ์ กริยา ท่าทาง และการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น เช่น การพูดจาไพเราะ มีสัมมาคารวะอ่อนน้อมถ่อม เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

๑.๓ การมีเจตคติเชิงบวกกับประเทศชาติ

ข้าพเจ้าปฏิบัติตนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อการเป็นครูที่ประกอบ ด้วยคุณงามและความดี ซึ่งกระทำด้วยความสำนึกในจิตใจ เช่น ความเสียสละ มีน้ำใจ ความเกรงใจ ความยุติธรรม ความเห็นอกเห็นใจ การมีมารยาททั้งดงาม ความรักและความเมตตาต่อศิษย์เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการศึกษา ให้มีคุณภาพและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า

๑.๔ การปฏิบัติตามกฎระเบียบหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นข้าราชการ

ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติราชการ โดยเป็นบุคคลที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย รักษาระเบียบวินัยของทางราชการ กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีหลักในการปฏิบัติหน้าที่ของครูอย่างชัดเจนยุติธรรม

๑.๕ การปฏิบัติตามกฎระเบียบหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นข้าราชการครู

ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎหมายและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยใช้เหตุผลและวิจารณ์ญาณในการตัดสินใจเลือกปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จนบรรลุเป้าหมายหน้าที่ข้าราชการ ในฐานะเป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่นในหลักศีลธรรมและคุณธรรมทางพระพุทธศาสนาในการช่วยเหลือผู้อื่น

๑.๖ การปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้าพเจ้ารักษาวินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อข้อปฏิบัติอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ โดยศึกษาพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ เพื่อเตือนตนมิให้กระทำความผิดทางวินัยราชการ

